

רע"פ 8446/15 - גיל אקנין נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 8446/15

לפני: כבוד השופט ח' מלצר

המבקש: גיל אקנין

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו בית המשפט המחוזי
חיפה (כב' השופטים י' גריל (אב"ד), ב' בר-זיו וש'
ברלינר) מתאריך 05.11.2015 בתיק עפ"ג
24191-08-15

בשם המבקש: עו"ד טל אבריאל

החלטה

1. לפני בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופטים: י' גריל (אב"ד), ב' בר זיו וש' ברלינר), ב-עפ"ג 24191-08-15 מתאריך 5.11.2015, בגדרו התקבל ערעורה של המשיבה על קולת העונש שנגזר על המבקש בפסק דינו של בית משפט השלום בחדרה (כב' השופט א' קפלן), ב-ת"פ 61880-01-14, והושת על המבקש עונש מאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים (בניכוי ימי מעצרו), חלף 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, שנגזרו עליו בבית משפט השלום (וזאת לצד הטלת עונש של מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים, שנותר בעינו).

הבקשה מופנית כנגד רכיב המאסר בפועל בלבד, ובצידה גם בקשה לעיכוב ביצוע העונש האמור.

2. לאחר עיון בבקשה ובחומר שצורף אליה - הגעתי למסקנה כי דין הבקשה להידחות, באשר היא איננה מעוררת שאלה בעלת חשיבות משפטית, החורגת מעניינם של הצדדים הישירים להליך (ראו: ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123 (1982) (להלן: הלכת חניון חיפה)), ולא מצאתי כי מתגלה בה אי-צדק בולט, או מתעורר חשש כי נגרם למבקש עיוות-דין (עיינו: רע"פ 6487/12 דביר נ' מדינת ישראל (15.7.2013)).

זאת ועוד - אחרת. הלכה היא כי במקרים שבהם הבקשה מתייחסת רק לחומרת העונש, רשות ערעור תינתן רק במקרים נדירים במיוחד, שבהם ניכרת סטייה משמעותית ממדיניות הענישה המקובלת, או הראויה, בהתאם לנסיבות הענין (ראו למשל: רע"פ 3929/09 דהן נ' מדינת ישראל (16.08.2009)).

להלן אביא נתונים שנדרשו להחלטתי והנמקה לתוצאה.

3. המבקש הורשע (על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון, שלא כלל הסכמה לעניין העונש) בעבירות של: שימוש פוזז בחומר דליק, בצוותא (עבירה לפי סעיף 338(א)(3) + 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין)), קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות בצוותא (עבירה לפי סעיף 415 (סיפא) + 29 לחוק העונשין), ושימוש במסמך מזויף בצוותא (עבירה לפי סעיף 420 + 29 לחוק העונשין). ההרשעה באה בשים לב לכך שהמבקש ביצע, בתקופה הרלבנטית, במועדים שונים ועל בסיס עבודה קבועה ויום-יומית (אצל חברות שהיו בבעלות אחיו), כ-1,000 עבודות הקשורות בבדיקת תקינות מערכות גז, אצל לקוחותיה של חברת פזגז ובעבורה, בעשרות יישובים באזור חיפה, וקיבל שכר תמורת השירות האמור - הכל תוך שימוש במסמך מזויף שלפיו המבקש הוא טכנאי גפ"מ (גז פחמימני מעובה), המוסמך לבצע עבודות גפ"מ, בעוד המבקש איננו אוחד ברישיון לעסוק בעבודות מסוג זה, כנדרש בתקנות הגז (בטיחות ורישוי) (רישוי העוסקים בעבודות גפ"מ), התשס"ו-2006.

4. המדובר פה בעבירות קשות, הטומנות בחובן פוטנציאל לגרימת נזק משמעותי כדי סיכון חיי אדם ממש, אשר בוצעו בשיטתיות, לאחר תכנון, במשך תקופה ממושכת, תוך שימוש בתעודה מזויפת, והכל תמורת כסף. ביחס לפוטנציאל הסיכון הגלום בביצוע עבודות גפ"מ על ידי מי שלא הוכשר והורשה לעסוק בכך, נכתבו, בין היתר, הדברים הבאים, שהוזכרו בפסק-דינו של בית המשפט המחוזי הנכבד ולא מיותר להביאם שוב כאן (הגם שהם נאמרו בנסיבות שאינן זהות לנסיבות המקרה שבפני):

"אף שבעבר המדיניות היתה מקלה, עקב אירועים טרגיים שאירעו בשנים האחרונות בהם אירעו התפוצצויות בבתי מגורים ובכלי רכב, וקופחו חיים של אזרחים תמימים, שונתה מדיניות האכיפה והמדיניות העונשית. התופעה החמורה של עיסוק פיראטי בגז הפכה לתופעה חמורה והמחיר המשולם בגינה הוא בחיי אדם. אין ספק כי המדיניות שהיתה קיימת בעבר לא היה בה משום הרתעה ולא היה בה ליתן ביטוי לערכים המוגנים. הערך החברתי המוגן הראשון במעלה הינו שמירה על בטחון הציבור, שלומו

ובריאותו, כלומר שיקולי בטיחות וקדושת החיים..." (ראו: ת"פ (שלום קריית גת) 60838-01-13 מדינת ישראל נ' אלטורי (9.2.2015)).

וכן:

"המתחם העונשי ההולם אמור לקחת בחשבון את הצורך להרתיע אחרים העוסקים בתחום זה, למנוע מאנשים ליצור מצבי סיכון תוך העדפת האינטרס הפרטי על אינטרס הכללי, למנוע מאנשים לחסוך בעלויות הדרושות כדי לעמוד בתקנות בטיחות מינימליות, ולהעביר מסר חד וברור כי מי שמזלזל בחיי אדם לא תהיה התחשבות בו" (ראו: ת"פ (שלום קריית גת) 39924-02-14 מדינת ישראל נ' גבור (19.3.2015)).

5. אכן לנוכח חומרתן של העבירות והנתון ש"מדובר בעבירות שפוגעות בסדר הציבורי ובמיוחד בבטיחות הלקוחות" - בית משפט השלום הנכבד קבע כי מתחם הענישה ההולם את נסיבותיו של המקרה הנדון "נע בין 4 חודשי מאסר בעבודות שירות לשנת מאסר", אך מצא לנכון להשית על המבקש עונש הקרוב לסף התחתון של המתחם שהציב (אשר הוא כשלעצמו נוטה לקולה, בהשוואה למתחם שהוצע על-ידי המדינה, למשל: 3-5 שנות מאסר בפועל). כאן המקום לציין כי אחיו של המבקש, שהיה הדמות הדומיננטית בפרשה - הורשע בעבירות דומות לאלה שיוחסו למבקש (אם כי לא זהות, ובהיקף רחב יותר) ונידון ל-20 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים (למען שלמות התמונה אציין כי אח נוסף של המבקש, שאף הוא היה מעורב בפרשה, אך לא ביצע עבודות גפ"מ בפועל - הורשע בעבירות של שימוש במסמכים מזויפים ונידון ל-3 חודשי מאסר בפועל, לצד קנס כספי).

6. לנוכח כל האמור לעיל, לא מצאתי כי העונש שהושת על המבקש בסופו של יום, בפסק דינו של בית המשפט המחוזי הנכבד, עומד באמת-המידה, שפורטה בפיסקה 2 שלעיל, המצדיקה התערבותו של בית משפט זה "בגלגול שלישי".

7. אשר על כן, הבקשה נדחית. ממילא נדחית גם הבקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר. המבקש יתייצב, איפוא, לתחילת ריצוי מאסרו במקום ובמועד שנקבעו בפסק דינו של בית המשפט המחוזי הנכבד.

ניתנה היום, ב' בטבת התשע"ו (14.12.2015).

שׁוֹפֵט